

Meike en Joukje:

In het voorjaar van 1986 ontving EZELSOOR twee manuscripten. Het ene boek bestond uit 128 getypte kantjes op klein multopapier en heette *Spanning en Romance in Huize Hoogland*. Het andere boek had als titel *Succes Paardenschool!* en was 156 kantjes dik. Het bijzondere aan de boeken was dat ze geschreven waren door twee zusjes van 12 en 10 jaar. EZELSOOR werd nieuwsgierig naar deze jonge schrijfsters. Lidy Peters, free-lance journaliste en schrijfster van kinderboeken, reisde naar Berkel en Rodenrijs voor een gesprek met Meike en Joukje Akveld.

Korte inhoud

Spanning en Romance in Huize Hoogland is volgens de kaft voor meisjes van ongeveer 11 jaar en gaat over een gezin met zes kinderen. Na de nodige verwickelingen hebben alle kinderen aan het eind van het boek de man/jongen of de vrouw/het meisje van hun dromen gevonden.

Succes Paardenschool! gaat over de 15-jarige Claudine die naar de Paardenschool mag. Dat is een kostschool waar behalve de gewone schoolvakken vooral paardrijles gegeven wordt. Claudine maakt op de Paardenschool allerlei avonturen mee. Allebei de boeken eindigen met een hoofdstuk waarin verteld wordt wat er van de hoofdpersonen is geworden wanneer ze volwassen zijn.

Dienstregeling

- Wie van jullie is met schrijven begonnen?
'Jij hè?' Meike kijkt haar zusje aan.
'Nee, jij toch?' Joukje twijfelt. Twee jaar geleden zijn ze begonnen en er zijn al vijf boeken klaar. Nou ja, klaar. De eerste twee zijn met de hand geschreven en moeten nog getypt worden. 'Maar dat is vervelend werk,' vertelt Joukje, 'ik denk niet dat we dat nog doen.'

Toen de familie Akveld vorig jaar ging verhuizen kwam de oude typemachine van hun vader boven water. Vanaf dat moment kropen ze daar om beurten achter. Omdat ze door de verhuizing niet op vakantie gingen was er zoveel tijd om verhalen te schrijven dat er voor het typen een dienstregeling nodig was, hoor ik later van hun moeder.

Punten-blaadje

- Wat is het leuke van schrijven?
Volgens Meike 'dat je alles kunt verzinnen' en vooral 'dat je het

Meike (links) houdt van turnen; Joukje is gek op paardrijden, waarover ze ook schrijft.

schrijvende zusjes

aan andere kinderen kunt laten lezen'. De onderwerpen verzinnen ze voor elkaar en dan maken ze een 'Punten-blaadje'.

Joukje: 'Daar staat op wat er in het verhaal moet gebeuren. Bijvoorbeeld: Brand - Anonieme Brieven - Feest. En als ik dat gehad heb, streep ik het door. De namen verzinnen we ook zelf. Soms neem ik wel namen van mensen die ik ken, mensen die ik heel vervelend vind. Dat worden dan van die krenge in het boek. Iemand die niet echt aardig is heb je altijd nodig voor je verhaal. Als alles alleen maar leuk en aardig is dan blijft het saai.'

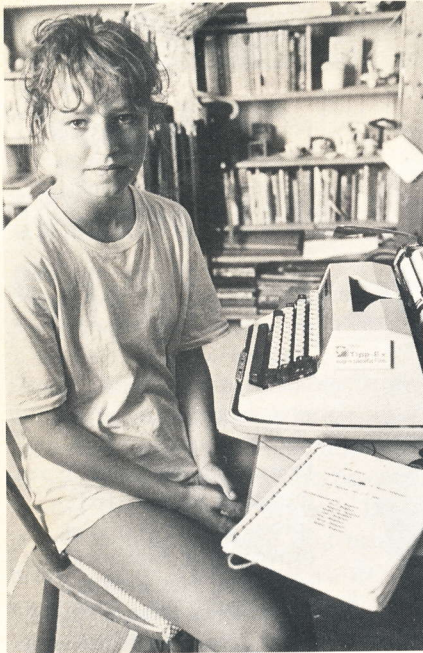
Geen meisjes- of jongensboeken

- Wat lezen jullie zelf graag?
Meike: 'Ik heb stapels Kluytman en Witte Raven-pockets gelezen. Toen ze mijn kamer uitgroeiden heb ik ze aan Joukje gegeven. Zij verslindt ze nu. Ik lees nu liever boeken van Anke de Vries, Evert Hartman en Agatha Christie en zo.'

- Op jullie boeken staat 'voor meisjes', vinden jullie...
Ze onderbreken me lachend. Joukje: 'Dat staat erop omdat mijn broertje het niet mag lezen. Nou, omdat hij ons daar anders mee kan pesten als we ruzie hebben.'
Meike: 'Ik vind niet dat er meisjes- of jongensboeken moeten zijn. Ik lees wat ik wil en ook jongensboeken.'

Wiskunde en schrijven

- Ik vond de eerste helft van jouw boek heel anders dan de tweede. Net of...
'Klopt,' antwoordt Meike. 'Dat heb ik een beetje afgeraffeld nadat ik er een hele poos niets meer aan gedaan had.' Voor Meike komt het schrijven niet op de eerste plaats. Ze leest veel, speelt piano, blokfluit en doet aan wedstrijd-turnen. 'Ik ben ook niet met een nieuw boek bezig want ik heb er gewoon

Meike met een van de uitgetypte boeken.

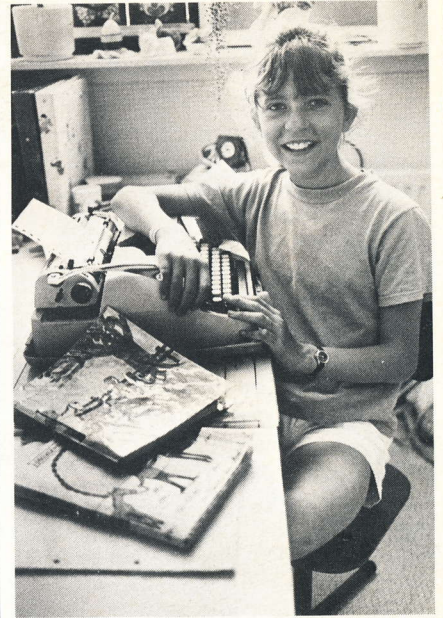
geen tijd voor.' Schrijfster worden? Nee, hoor, altijd maar weer iets moeten verzinnen. Meike gaat liever wiskunde studeren.

Joukje is alweer met haar tweede boek bezig na *Succes Paardenschool!* Ze schrijft ook gedichtjes en korte verhalen.

Voor haar is schrijven misschien wel het leukste wat er is. Ze leest, rijdt paard en verzint verhalen. 'Ik wil de journalistiek in en dan schrijfster worden. Ik denk dat ik dan kinderboeken ga schrijven. Dan wil ik op Schiermonnikoog wonen in een huis voor mezelf. Dan kan ik 's ochtends paardrijden en de rest van de dag schrijven.' Wie weet wat we later nog van haar zullen horen.

Tekst: Lidy Peters

Foto's: Frans Schellekens

Joukje heeft ideeën genoeg. Ze wil later het liefst kinderboekenschrijfster worden.

Het vuur bij de grot

een keuze uit de verhalen geschreven bij de prent van Annet Kossen uit *Ezelsoor 1*.

In het jaar 3000 in Spanje aan de zuidkust stond op een hoge rots een klein kasteeltje. Die rots was minstens 5000 meter hoog. De dorpsbewoners zeiden dat het er spookte.

Erik, de zoon van de burgemeester, was niet zo bang. Op een avond besloot Erik naar het kasteel te gaan. Hij nam brood, drinken en lucifers mee, natuurlijk ook een zaklantaarn. Heel stil sloop Erik naar het kasteel. Hij keek door een raampje naar binnen. Hij geloofde zijn ogen niet! Daar in het kasteel zaten militairen! Hij dacht: 'Wat moeten die hier?'

Er ging een deur open en er kwam een reusachtige raket naar binnen. Opeens trapte Erik op een takje. Een soldaat die de wacht hield

Bomaanslag in de bergen

schrok op. Hij zag iets bewegen. Erik rende voor zijn leven. Opeens stond hij stil voor de rand van de hoge rots. Hij kon niet verder! De soldaten schoten op Erik. Erik zei tot zichzelf, ik tel tot 3: '1, 2, 3,' en hij sprong eraf. Hij plonsde in het meer.

Later in de morgen lag hij op een eiland. Hij werd wakker. Hij keek om zich

heen en zag een grot. Hij dacht na. Waar was hij? Wat was er gebeurd?

Opeens herinnerde hij zich iets. Hij was van die hoge rots afgesprongen. Hij besloot in die hut te gaan kijken.

Twee dagen later zat Erik 's avonds op het gras. Hij maakte een vuurtje. Later in die avond hoorde hij iets kraken. Opeens stonden er

een paar soldaten voor zijn neus. Ze stormden op Erik af. Ze sloegen Erik bewusteloos.

Na een tijdje werd Erik wakker. Weer dacht hij diep na. Hij was bewusteloos geslagen door de soldaten! Hij besloot een bom te maken! Na een tijdje hard knutselen was de bom klaar. Erik zwom naar de overkant en klom omhoog. Hij stak de bom aan en rende naar beneden. Hij was net beneden toen de bom ontplofte. 'Boem.' De hele rots zakte in elkaar. Veel mensen uit het dorp kwamen naar buiten, de vader van Erik ook. Daar kwam Erik aangerend. 'Wat is er gebeurd?' vroeg iedereen. 'Waar was je?' vroeg zijn vader.

Dat is een heel lang verhaal. **Stefan Mertens**